

בתחלה היה מעולם הזכר, והרי נצטרך משם, ועכשו הוא מעולם הנקבה. ומה שהוא היה שולט עליה - היא שולטת עליו, וחוזר להיות בעולם הנקבה, ועל זה אין לו בכלל בת זוג, ולא מכריזים עליו על הנקבה, שהרי הוא חוזר להיות מעולם הנקבה.

ואותו הגוף הראשון שהשאיר, אלמלא ידעו ויסתכלו בני העולם את הצער שיש לו פשיעקר מן עולם הזכר וחוזר לעולם הנקבה, ידעו שהרי אין צער בעולם פאותו הצער. בת זוג אין לו, שהרי אינו עומד במקום של זכר. לא מכריזים עליו על הנקבה, שהרי הוא מעולם הנקבה. ואם יש לו בת זוג, זה ברחמים נפגש עם (באחת) נקבה, שעד עכשו אין לה בן זוג. ועל זה שנינו, שמא יקדמנו אחר ברחמים, אחר ששנינו. והכל הוא על תקונו.

ועל זה פתוב, (ויקרא כב) ובת פהן פי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה פנעוריה. ובת פהן - הרי בארנו דבר זה. אלמנה - מאותו הגוף הראשון. וגרושה - שלא נכנסה לפרגוד המלך. שכל אותם שלא עומדים בעולם הזכר, אין להם בו חלק. הוא השתמש ועקר עצמו מעולם הזכר, אז אין לו חלק בו, ועל כך היא גרושה. וזרע אין לה - שאם היה לה זרע, לא נצטרך ממנו ולא היה יורד לעולם הנקבה.

ושבה אל בית אביה, מה זה בית אביה? זה עולם הנקבה, שאותו העולם נקרא בית אביה, ואותו פלי שהיה מתקן להשתמש בו, התהפך והוא יורד למטה, ואותו פלי עולה למעלה. פנעוריה - כמו אותו זמן שפתוב אני היום

בקדמותא הוה מעלמא דדכורא, והא אתעקר מתמן, והשתא איהו מעלמא דנוקבא. ומה דהוה איהו שליט עליה, שלטא איהו עליה, ואתהדר למיהוי בעלמא דנוקבא. ועל דא לית ליה בת זוג כלל. ולא מכריזי עליה, על נוקבא. דהא מעלמא דנוקבא אתהדר איהו.

וההוא גופא קדמא דשבק, אלמלא ינדעון ויסתכלון בני עלמא, צערא דאית ליה, פד יתעקר מעלמא דדכורא, ואתהדר לעלמא דנוקבא. ינדעון, דהא לית צערא בעלמא, פההוא צערא. בת זוג לית ליה, דהא לא קיימא באתר דדכורא. לא מכריזי עליה, על נוקבא, דהא מעלמא דנוקבא איהו. ואי אית ליה בת זוג, הוי ברחמי, אערעת בהדי (נ"א בחד) נוקבא, דעד פעון לא אית לה פר זוג. ועל דא תנינן, דילמא יקדמנו אחר ברחמים. אחר תנן. וכלא איהו על תקוניה.

ועל דא כתיב (ויקרא כב) ובת פהן פי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה פנעוריה. ובת פהן, הא אוקימנא מלה דא. אלמנה, מההוא גופא קדמא. וגרושה, דלא עאלת לפרגודא דמלפא, דכל אינון דלא קיימי בעלמא דדכורא, לא אית להו ביה חולקא. הוא אשתמיט ואעקר גרמיה מעלמא דדכורא, לא אית ליה חולקא ביה ועל דא איהי גרושה. וזרע אין לה, דאי הוה לה זרע, לא אתעקר מניה, ולא הוה נחית לעלמא דנוקבא.

ושבה אל בית אביה, מאן בית אביה. דא עלמא דנוקבא, דההוא עלמא בית אביה אקרי, וההוא מאנא דהוה אתתקן לאשתמשא ביה, אתהפך ואיהו נחית לתתא, וההוא מאנא סליק לעילא.